

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către avocatul Căpățînă Ion în numele condamnatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 septembrie 2016 și a sentinței Judecătoriai Nisporeni din 30 mai 2016, în cauza penală privindu-l pe

Vieru Marcel XXXXXXXX, născut la xxxxxxxxxxxxxxxx, originar din r-nul XXXXXXXX s. XXXXXXXX, domiciliat r-nul XXXXXXXX s. XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 23.03.2016-30.05.2016
2. instanța de recurs: 23.06.2016-05.09.2016
3. instanța de recurs în anulare: 23.03.2017 - 03.05.2017

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriai Nisporeni din 30 mai 2016, Vieru Marcel XXXXXXXX a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 10.000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

2. Potrivit sentinței, Vieru M. la data de 25 ianuarie 2016, în jurul orei 02:20, ignorând prevederile art. 14 lit. a) din RCR, a urcat la volan și conducând mijlocul de transport de model "Ford Tranzit" cu n/î XXXXXXXXX, pe traseul R-25, la km 35 în apropierea s. Ciorești r-nul Nisporeni, a fost stopat de către agentul constatatator Meriacri V., al batalionului nr. 3 al INP Ungheni-Nisporeni-Călărași, și fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport sub influența alcoolului, a fost supus testării alcoolscopice, în vederea stabilirii gradului stării de ebrietate.

Conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 39 din 25 ianuarie 2016, Vieru M. la momentul examinării se afla în stare de ebrietate alcoolică, având o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,52 mg/l, fiindu-i prelevate probe biologice, conform raportului de cercetare toxicologică nr. N8 din 25 ianuarie 2016, în sângele

inculpatului s-a depistat alcool etilic în cantitate de 1,59 g/l, ceea ce conform Hotărârii Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, și în conformitate cu art. 134¹² alin. (3) Cod penal, constituie grad avansat de ebrietate.

Acțiunile lui Vieru M. au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe narcotice, psihotrope și/sau de alte substanțe cu efecte similare.*

3. Împotriva sentinței au declarat recursuri ordinare inculpatul și avocatul acestuia, Marian I., prin care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului pentru prima instanță, prin care Vieru M., să fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 septembrie 2016, au fost respinse ca nefondate recursurile declarate și menținută sentința fără modificări.

5. În motivarea soluției sale instanța de recurs a constatat cu certitudine faptul, că inculpatul se ascunde de la prezentarea în instanță, acesta refuzând de a face careva declarații asupra învinuirii aduse, refuzând inclusiv de a primi copia rechizitoriului în cauza penală, fapt pentru care la data de 05 mai 2016 inculpatul a fost anunțat în căutare.

De asemenea, instanța de recurs a conchis, că deși inculpatul nu a recunoscut vinovăția aceasta este pe deplin dovedită prin probele administrate în cadrul cercetării judecătorești și verificate în cadrul ședinței, și anume: declarațiile martorilor Guțu T., Mereacre V., precum și prin procesul-verbal al examinării medicale nr. 39 sin 25 ianuarie 2016 (f.d. 9); raportul de cercetare toxicologică nr. N 8 din 25 ianuarie 2016 (f.d. 13).

Reieșind din materialele cauzei, instanța de recurs a concluzionat, că prima instanță corect a constatat fapta și întemeiat a încadrat acțiunile inculpatului în prevederile art. 264¹ alin. (1) Cod penal. Astfel ținând cont de cumulul de probe în raport cu motivele invocate de către partea apărării, instanța de recurs a reținut că acestea nu și-au găsit confirmarea și anume faptul că inculpatul nu a comis infracțiunea imputată acestuia, deoarece sunt în contradicție cu probele prezentate de către organul de urmărire penală, ce au fost analizate și just apreciate de către prima instanță.

Totodată, instanța de recurs la stabilirea pedepsei inculpatului, a ținut cont de principiile individualizării răspunderii penale și pedepsei penale prevăzute de art. 7 Cod penal, de scopul și criteriile individualizării pedepsei prevăzute de art. 61, 75 Cod penal.

6. Decizia instanței de recurs ordinar se contestă, cu recurs în anulare de către avocatul Căpățînă I. în numele inculpatului, în care se solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Analizând conținutul recursului în anulare declarat, Colegiul constată, că argumentul de bază invocat de către recurent este încălcarea dreptului la un proces echitabil, exprimat prin faptul, că instanța de apel neîntemeiat a examinat recursurile ordinare depuse în lipsa condamnatului, deoarece acesta a înștiințat telefonic despre motivele imposibilității prezentării la ședința de judecată.

Reieșind din materialele cauzei, Colegiul constată, că condamnatul și avocatul acestuia au declarat recursuri ordinare în termen, conform procedurii stabilite legal.

Astfel, instanța de recurs fixând ședința de judecată pentru data de 04 iulie 2016, a anunțat inculpatul telefonic despre ora, data și locul petrecerii ședinței de judecată, fapt confirmat prin telefonograma din data de 01 iulie 2016, anexată la materialele cauzei (f.d. 125).

Totodată, condamnatul la data de 01 iulie 2016 prin cerere (f.d. 135) expediată prin fax a solicitat amânarea examinării cauzei din data de 04 iulie 2016 din motiv, *că este stabilită o altă ședință în aceeași zi la aceeași oră.*

Prin încheierea din 04 iulie 2016 a fost amânată examinarea cauzei penale pentru data de 05 septembrie 2016 (f.d. 137), iar la data de 01 august 2016 din nou prin telefonogramă (f.d. 139) condamnatul a fost informat despre ora, locul și data examinării recursurilor depuse în respectiva cauză.

Rezumând cele menționate mai sus, Colegiul constată, că Curtea de Apel Chișinău a întreprins toate măsurile necesare pentru comunicarea condamnatului despre data ședinței de judecată, informație recepționată de către condamnat.

Mai mult, Colegiul penal constată, că instanța de recurs just a purces la examinarea cauzei în lipsa condamnatului, deoarece acesta a fost anunțat despre locul petrecerii ședinței, însă nu a solicitat prin cerere motivată amânarea ședinței de judecată, eschivându-se de la examinarea cauzei în primă instanță, fapt confirmat prin încheierea judecătoreiei Nisporeni din data de 13 aprilie 2016 (f.d. 92) prin care s-a dispus aducerea silită a inculpatului Vieru M., iar la data de 05 mai 2016 prin încheierea aceleiași instanțe (f.d. 95) inculpatul a fost anunțat în căutare.

În asemenea condiții, instanța de recurs în anulare atestă faptul, că inculpatul intenționat nu s-a prezentat în ședințele de judecată, atât la examinarea cauzei în fond cât și în recurs ordinar invocând diferite motive ce nu au fost confirmate prin careva probe pertinente.

Astfel, instanțele de judecată la emiterea hotărârilor judecătorești au respectat întru-totul prevederile alin. (2) art. 321 Cod de procedură penală, **care stipulează, că judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul în care: 1- când inculpatul se ascunde de la prezentarea în instanță (încheierea din data de 13 aprilie 2016 (f.d. 92) prin care s-a dispus aducerea silită a inculpatului Vieru M. și încheierea din data de 05 mai 2016 (f.d. 95) prin care Vieru M. a fost anunțat în căutare); 2- când inculpatul, fiind în stare de arest, refuză să fie adus în instanță pentru judecarea cauzei**

și refuzul lui este confirmat și de apărătorul lui; 3- examinării unor cauze privitor la săvârșirea unor infracțiuni ușoare când inculpatul solicită judecarea cauzei în lipsa sa.

Astfel, raportând argumentul invocat în recursul în anulare la decizia criticată de către recurent, Colegiul îl consideră vădit neîntemeiat, deoarece argumentul privitor la încălcarea dreptului la un proces echitabil nu și-a găsit confirmare, iar instanța de recurs ordinar la judecarea cauzei a respectat toate exigențele legii în acest sens, adoptând o hotărâre legală și argumentată sub acest aspect.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente au afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Colegiul atestă că, sub noțiunea prevăzută de art. 6 pct. 44) a Codului de procedură penală, *viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată*, se înțelege o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Articolul 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția Europeană prevede trei cazuri de redeschidere a procedurii, expres stipulate în lege:

- 1) dacă fapte noi au fost prezentate;
- 2) fapte noi recent descoperite sau;
- 3) un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

La caz, instanța de recurs în anulare constată că, decizia instanței de recurs ordinar nu este afectată de nici un viciu fundamental, fiind conformă prevederilor legale, iar hotărârile judecătorești rămase definitive și irevocabile capătă putere de lucru judecat (*res iudicata pro veritate habetur*), ce produce o cauză de împiedicare a pornirii, continuării, judecării cauzei penale ori redeschiderii acesteia.

Astfel, lucrul efectuat de către instanțele de fond, și recurs ordinar în această speță este guvernat de principiul lucrului judecat și pentru redeschiderea procesului nu sunt prezente temeiuri prevăzute la art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția Europeană.

Prin urmare, Colegiul constată că încălcarea art. 6 CEDO și anume a dreptului la un proces echitabil invocat de recurent, care s-ar fi exprimat prin existența unui viciu fundamental în cauza dată și ar duce la casarea hotărâri irevocabile, nu este prezent la caz.

Conform dispozițiilor art. 456 Cod de procedură penală, recursul în anulare este supus unei verificări prealabile judecării în fond a acestuia, astfel că, instanța de recurs este obligată să îndeplinească actele procedurale preparatorii și să examineze admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în conformitate cu prevederile art. 431 și 432 Cod de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii

instanței de judecată, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, se impune inadmisibilitatea recursului în anulare declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat, cu menținerea hotărârii contestate ca fiind legale și întemeiate.

8. În conformitate cu art. 432, 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Căpățînă Ion în numele condamnatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 septembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Vieru Marcel XXXXXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 30 mai 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie